

REGÉLŐ.

Pesten csütörtökön december 17^{kén} 1840.

Megjelen társával együtt hetenként kétzer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évenyedeként is válthatnak példányt. A folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ÉLETTÖRTÉNET.

Hall, született Fielding Anna Maria.

Az irlandi jellemek, szokások és tájképeknek eddigelé senki-től fölül nem haladott rajzolónője, születésére nézve Irlandé, mellynek felszabadítását a' szellemi megvettetés és polgári elnyomatás alól, miben Nagybritanniával egyesülte óta epedett, életből merített 's a' természetből ellesett előadásaival a' legnemesb módon elősegíté. Anyai részről schweiczi családból származva Wexford grófságban 1805. körül született; 15. éves korában Angliába ment lakni, hol Hall S. C. munkás londoni íróhoz ment férjhez. Már 1829-ben diszteljes polczot foglalt-el a' napi írók sorában „the lights and shadows of irish life“ czimű első munkájával, mellyben ifjúsága emlékezeteit azon czélből rajzoló, hogy az írók jellemét ismeretesbbé tegye és szenvedéseik iránt rokonszenvet, hibáik iránt pedig nyájas engedékenységet ébresszen. Ő nem csatlakozott hosszú sorához Anglia írónőinek, kik csak divatszerű életben mozognak 's csupán ezt rajzolhatják, hanem magasb állást vön, hol jeles talentumát erkölcsi czélnak szentelé. A' „Chronicles of a' school-room“-ban (1831.) az ifjúságnak szive szép adóját nyujtá, melly művészi élet közepete is el nem szokik ifjúi frisséggel érezni. — „The Buccaneer“ regénye (3. köt. 1832.), ámbár benne Cromwell 's a' republica állapotja plasticai művészettel van rajzolva, inkább képzelőerejének szabad rajza, mint szorosán történeti regény. Ehez hasonló jelesen fogadtatott „Outlaw“ regénye is (3. köt. 1833.), mellyben az 1688-ki forradalmat, Jakab harcát oraniai nagy Vilmossal vévé történeti alapul. — „Tales of women's trials“-eiben (1832) az angol írónők kedvencztárgyát újabb frisséggel dolgozá - ki. Különös remekelést tanúsított a' csendes házi élet festésében. Mint „Stark Lorenz“-ében német kalmárképet festett Engel, miképp' testesedik és él, szintolly szerencsésen festé Mrs. Hall „Un de Horace“-ában (3. köt. 1837.) a' gazdag liverpooli kereskedőt, ki becsületessége- s roppant vagyonával városa disze 's az angol kalmárnak példányképe. Legujab-

ban az angol 's irlandi czivódó pártok közé lépett véres polgárháborút gátló szándékkal; Chamber „Edinburgh Journal“-jában új folyamat ír, 's mostanában politikai jelentőséget nyert „Lights and shadows“-einek. Írói jelleme kivált abban különbözik ellentétül a' számos angol írónőitől, hogy ámbár a' nagy világban otthonos, még is folyvást a' természethez fordul, nem pedig a' divatszerű élet meszterkéltt kendőzéseire, festései színét csupán a' természetből szedve. Regényeit németre Lax, Roberts, Sporschil és Richard fordíták. Férjével szerencsés házasságban él, ki mint számos literariai vállalat igazgatója 's „Book of gems“ angol költőkből kivonat-gyűjtemény kiadója jelesen tevő magát ismeretessé. Az előtt Bulwer elmentével a' „New monthly magazine“ szerkesztését vivő, 's legujabban „Art-union“ havi irattal képző művészetek számára szaporitá az angol literaturát.

ELBESZÉLÉS.

Bekir pasa és az orvos.

(Vége.)

Néhány percnyi hallgatás után a' pasához mondtam: „Én meg egyezem abban, mit tőlem kívánsz, mindazáltal csak két feltétel alatt; az első, hogy tettemet szeghetlen titokként őrizd; a' másik, hogy nőd holt-testét nekem bonczolásra átengedd“

„Mi az első feltételt illeti — felelt ő — mindkettőnknek legkönnyebb azt megtartanunk; ennél fogva legkisebb veszély nélkül a' másokban is megegyezhetem. A' halál, és eltakarítás gyorságát majd a' dögvész következményeinek tulajdonítjuk.

Ő felkelt, 's áldozatunk szobája felé lépdelenk. Én rendelményt írek, és szolgámat azzal a' gyógyszerházba küldém, melly a' frankok negyedében van. — Nem sokára italt hozott, mellyet én a' betegnek beadtam. A' nő szilárdul és a' gondosság bizonyos kifejezésével nézett rám, 's én borús és gyanú-teljes felleget láték borongni halvány homlokán, mindazáltal ezen önkénytelen megindulás után szívesen felhajtá az orvosságot, hogy bennem helyezett bizalmát annál inkább nyilvánítsa. Bekir közönyös, részvétlen arczkifejezést mutatott. Erre elhagytuk őt, az elfogadó teremben várván halálát.

Már nem tudom, mi volt beszélgetésünk tárgya; de mennyire emlékszem, érdekes vala. Nyugalmasan füstöltünk chyboukunkból, miként éden választottjai. Egy óra teltével ama hirt hallók, hogy a' beteg elhunyt. Most a' pasa igen jól komédiázott. Ő ugyan fejből nem tépte - ki a' haját, mert a' muselmanok azt egészen le szokták vétetni, de szakálát tépé, fejjel fálnak ment, 's a' legna-

gyobb fájdalom jeleit színlé. Erre embereit alvásra küldé, mert senki jelenlétét sem tűrhette; mire mindenki nyugalomra tért, és elszenderedett, én pedig és Bekir a' holt tetemet beburkoltuk. Ekkor parancsolám Ibrahimnak: „vedd e' terhet vállaidra, és menj előre.“ Én lovamra ültem, 's így Bulak felé indulánk a' szende hold ezüst sugarainak világlata mellett azon órában, midőn Muezzim hangja már nem harsog, félelemtől, nehogy az éj angyalának nyugalma zavartassék, ki szárnyait a' földre terjesztve alszik. Ibrahim szót sem szólt, de lakom kapujához érvén, mondá: „E' testet kertedbe akarod ásní? — „Nem — felelék — tedd gondosan a' pamlag párnáira!“ Ugy lön, mint parancsolám', 's Ibrahim egy faládikát tett a' holt feje alá ama vigyázat és gyöngédséggel, melylyel az arabok minden iránt viseltetnek, mi a' szépnemet illeti. Még a' kendőt sem meré felemelni, hogy test-alkatát láthassa, a' nő titkát holta után is becsülve.

„Holnap ismét élni fog!“ — szóltam én — hogy szemeinek, csendes kérdésére 's a' bennük tündöklött tudvágyra feleljek. Ibrahim két lépést hátrált, mintha a' holt-tetem megmozdult volna; de utóbb a' hosszas virasztástól elfáradva, aludni ment, 's én is nyugalomra tértem.

A' nap már a' pyramisek tetejét aranyozá, 's Bulakban a' szokott lármát leheté hallani, melly a' hajó-műhelyben 's a' gyárakban oly közönséges, 's a' számarhajtók, vízhardók, gyümölcs- és főzelék-árusokét annyira bélyegzi, midőn felébredék 's áldozatomhoz mentem. Ő hasonlóképp' feiébredt halálos álmából, mivel a' gyógyszer ereje, melly őt eme halálos állapotba helyezé, már elveszté hatását. Az inak merevedtségükből felüdültek, a' vér keringése elkezdődött, 's halvány külbőre élénk színt öltött. Gyöngéd meleg terjedt - szét tagjaiban; lassúdan kezdett emelkedni a' kebel, szemei világosságot kerestek. Félig a' pamlagra dülve csudálám emez új életre térendő hölgyet. A' tárgy, mellyet legelőbb észre vön, én voltam, és ő ama jelentőség-teljes tekintetét veté rám, melly mondani látszott: „Én nem szállhatok! De midőn látá, hogy a' hely, hol van. miben sem hasonlít gazdag készületű szobájához, nagyot sikolta, és rabszolgáját nevéen szólítá. Látva, hogy körüle minden néma maradt, ujjal felém fordult, 's aggodalommal felkiáltott: „A' profétára! hol vagyok én? — Álom ez, vagy való? — Mi történt? Mondja-meg ön hol vagyk! — „Nyugodjék még! — feleltem én — ön egy férfinél van, ki életét két izben megmenté, és önt megoltalmazandja.“

Ő vigyázva tekintett körül a' szobában, hol rézbe metszett aszszonyi arczképek valának láthatók, mintegy szobám ékét tevők;

és mondá: „Ezek bizonynyal önnek nejei!” — de szemeit egyik szép arcz-festvényről el sem fordíthatá, ’s ez egy elhagyott nőnek fájdalmait fejezé - ki. — „Te sirsz! — kiáltott ő — o kedves testvérem! — midőn a’ képhez gyermeki elfogultlansággal szólt, mi élenken hatott rám — mind a’ mellett sem vagy annyira szerencsétlen, mint én!” — „Én kezét akarám fogni, őt vigasztalandó; de ő azt visszahúzta. — „Mért fél? — szólék hozzá — hiszen nincs már a’ bakók kegyeflensége alatt, ön nekem mindent felfedezhet!” — Elejénte némán hallgatá szavaimat, de midőn mindent elbeszéltem, mi egy nappal ez előtt történt, elhatározá szive titkait feltárni előttem.

„Ön tudja, — kezdé ő — hogy én Mohamed Ali haremében neveltetem, kitől szeretve is valék. Egy év előtt Bekir pasával jegyzett - el, melly alkalommal gazdag nász-ajándékot adott velem, őt pedig Bey czimmal és eme méltóságnak megfelelő jövedelmekkel ajándékozá-meg. Három hónapig a’ némberek legboldogabbja, a’ harem első hölgye és urnéja voltam. Még egykori barátnőimmal összeköttetésben állottam; ’s ez uttal első urannak tudtára adhatám, mi módon bánik velem a’ férj, kit általa nyertem, mi által szinte biztosítva véltem lenni boldogságomat. Háremem rabnői között egy fiatal néger hölgyet bírék Sennarból, ki mint gyermek vétetett, de napról napra szebb lön. Én őt férjemnek adám ajándékban; azonban nem sokára tapasztalám, hogy kigyót nevelék keblemben; mert a’ fiatal néger hölgy a’ szenvedélyt használva, első rangra törekedett emeltetni. Lépésről lépésre tekintetemet csonkítá; ő kívánta egyedül birni férjem szívét, ’s a’ harembe parancsolni; engesztelhetlenül kezdett gyűlölni, és sikerült neki ezt a’ pasával is oszthatni. Én tőle nem csak megvettetve, hanem a’ legbüszkébb bánásmódnak valék kitéve annyira, hogy panaszim szavait Mohamed Ali haremében is tudatám Gyöngéd visszaemlékezet szóllt melettem a’ nemesen érző nagy ur lelkében, és így férjem erősen megdorgáltatott Vágytársnőm használá ez alkalmat, hogy engemet Bekir szemei előtt mint veszedelmes kémet festhessen. ’s én nem sok idő mulva tapasztalám, tiszteletmutatás színlete alatti idegenségét. Urának oltalmára bizakodván makacsul megtagadá tőlem az engedelmisséget; de én többször éreztetem vele a’ botot.

Boszú és becsület-érvés őt büntetetre ösztönzé. Miután a’ kávé, mellyet ő szolgáltatott, tegnap előtt kiivám, tetemes fájdalmakat éreztettem.

Bekir pasa még ekkor nem vala czinkosa, és éltémért felelőnek látván magát, őnt hivatá. De midőn vágytársnőm látá, hogy meg vagyok mentve, elveszettnek hívé magát, ’s egy feketének se-

gedelmével mindenképp' törekvék férjemet reá venni, hogy oldalától eltiltsón. Azt mondá férjemnek, miszerint bizonyos politikai levezetés titkát fedezém-fel, mellyet ő táplált ura méltóságának eldöntésére, és kétség kívül eme hirt Mohamed Ali háremével közlendi. Megmutatá neki, hogy életem és saját élete között kell választania: olly választás, melly egy muselman lelkében kétséges nem maradhat. Férjemet ösztönzé, hogy, mivel neki van igaza, vettessen engemet a' Nilbe, vagy parancsolja az orvosnak, hogy éltemet vegye - el. — *Setti-Zenab* még szóllott, midőn szolgám, *Ibrahim*, bejőve. Előttem nem vonta fátyolát arczára, de látván, hogy más férfi közelg, azonnal beleplezte magát fátyolával, bizonyos a' keleti hölgyeknek sajátságos belső ingertől ösztönözve. Látásánál *Ibrahim* szájtátva, meredt szemmel, lefüggő karral mintegy kövesülve állott. — „Nem mondám már neked, hogy fel fog ébredni az életre!“ — kiálték én, hogy csudáló helyzetéből felriasszam. Lábaimhoz akart rogygni, engem profétaként imádandó. — „Minden, mit tőled kívánok, annyi, hogy az életbe jöttre gondot viselj, 's lélekismeretes hallgatásra kötelezd magadat!“ — szólltam hozzá.

Nyolcz nap mult - el, és *Setti-Zenab* a' legvirágzóbb egészségnek örülhetett. Szép volt, mint szultannő; éjszin gyöngédség 's örömrre szokott szemei tüzet és szerelmi kecsét sugárzottak. Szokottnál töhb részvétet érzék iránta; — még is sokkal távulabb valék tőle, hogy sem helyzetemet neki ellenében használjam. Végre mondám hozzá: „az élet mi sem szabadság nélkül; ön szabad; de minthogy Egyiptusban megmaradása rám nézve rosz következményű lehetne, akar-e Konstantinápolba követni?“ — Ő felelt: „a' figyelemnek legnagyobb jele, mellyet egy hölgy a' férfi iránt nyilváníthat, a' nyiltszívűség. Nem boszú, hanem szerelem vezérel engemet. Én egy fiatal testőri ezredes iránt érzek lángzó szerelmet, 's őt *Mohamed Alitól* férjül kívánám. Tanúm az ég, utána szivem' és kezemet önnek ajánlanám, 's ez éltet, mellyet csak önnek köszönhetek, önnek szentelném; vegye ígéretem és köszönetem zálogaul e' gyémántot, mellyet ujjamon feledtek, midőn halott valék, és ön ide hozott.“

E' szavaknál az orvos pompás és drága brillantot mutatott barátjainak, melly mutató ujját ékesíté.

Kevés idő mulva nyilvánosan láttatá magát, — szóllt tovább az orvos — és mindenki csudát kiálta. Egyik fél erősíté, hogy nem vala egészen halott; a' másik, hogy ismét felébredett, 's ha még a' martýrok ideje volt volna, halálra szánja vala magát sok arab, hogy *Setti-Zenab* feltámadását megmutassa. Mi engem illet, a' hir-

re nem levék kíváncsi, hogy profétának tartassam, és elhagyám Cairót, hogy Alexandriába mehessenek.

Midőn itt kevés idő múlva szobámban ülék egészen magányosan az arany sasnál, szolgám lassan megnyitá az ajtót, 's titokteljes arczczal mondá: „valaki kíván beszélni önnel! — „Kész vagyok“ — feleltem, 's azonnal egy erősen befátyolzott asszonyság lépett-be arab üdvözléssel köszöntve. — „Ez Setti-Zenab!“ — szóltam, egész bensőmben megilletődve, és — valóban ő volt.

Udvarlóinak befolyása által tév-utra térítettve, nem akará hinni Mohamed Ali, hogy Setti-Zenab még él.

A' fiatal ezredes, kihez menekülni kívánt, 's ki hasztalanul iparkodott Mohamedhez juthatni, Abou-Zabel pusztában megöletve találtatott, Setti-Zenab maga csak csuda által menekült-meg Bekir pasa leselkedései elől, míg őt egy europai család védelmébe vevén Alexandriába hozá.

Néhány nap múlva egy francia brigg röpkedő lobogókkal francia ország partjaira visszahajózott. Ezen uszó gáp menedéke volt egy szerencsés orvosnak és egy fiatal hölgynek, kit Egyiptusban holtnak tartottak, de egy szép jövődőnek tudata fenntartott, mivel Setti-Zenab keresztény lett, és most szeretett nőm!

Némethöl

Bellaugh József.

KÜLÖNFÉLE.

Valami az öreg hadvezérekről. A' költséges hadi készülétek, melyek jelenleg francia országban tétettek, ama fontos kérdést hozák szőnyegre, valljon háború esetében ki legyen a' francia csapatok vezére? — Egy hadtudományi folyóirat ez ügyben általánosan fiatal vezérek mellett nyilatkozik, és a' koros vezérek alatt történhető kellemelenségeket felette élénk színekkel festé. Egy ősz harczos, Vittré gróf, tábornagy, czáfoló észrevételeket közlött az öreg vezérek elleni állításokra, mondván: — midőn nézeteimet közölve az érett tapasztalás elsőségét kezdem kiemelni, nem czélom, seregünket a' bátor, erődús, és nagy reményű fiataliságtól megfosztani; mert a' hazának valamint ezekre, ugy a' veteránokra is, míg egy csep vér buzog ereikben, nagy szüksége van. Ez bizonynyal honunk csapatait győzedelem piaczára viendő, az ifjak segédét is kívánandja: de, ki komolyan és elfogultság nélkül gondolkozik, könnyen láthatja, hogy a' veteránok teszik a' seregnek fejét, míg a' fiatal férfiak annak karjai. Ha a' férfiaknak nem korukhoz illő helyzetet adunk, erőtelen testet képeznek. A' legtöbb csatavesztő cselszövények fiatal, ennél fogva tapasztalatlan vezérektől eredtek. Megelégszel? kiáltott a' mollyvizi csata napján fiatal királyához az ősz Schverin és a' győzedelmet az ifjú monarcha hevessége által a' csaknem elveszett porosz zászlókhöz csatolta. Ez bizonynyal olly szabály, melly minden népnél és korban csalhatlannak tartatott annyira, hogy egyes kivételek velünk el nem felejtethetik. Ha az ország seregünkből a' régi vezéreket kiszorítandja, nyugtalanság, és féltékenység magvát hintendí-szét a' már nem tavaszkorú vitézek között. Ekkor az ifjú nagyravágók szemei előtt minden előjáró, min-

den szerencsés vetélytárs réginek, kopottnak fog tetszeni, és a sok ideig becsülettel viselt epaulették után hiú tehetlenség fog kapkodni. Tegyen az ifjúság heve mindent kockára: egy bátor éles látású veterán tapasztalása mindent ismét helyre állít. Így gondolkozék egy férfiú, kinek memoir-ait minden tiszt tanulta; így vélekedett Teuquières marquis. A fiatal vezér bármi ismeretekkel birjon is, egy vakmerő vállalatra igen könnyen hagyja rá birni magát, vagy gondolatinak tüzétől is önmagában helyezett bizodalomtól észteve hozzá hasonló tapasztalatlanok tanácsainak könnyelműleg enged. Ezen bal-állapotok, koros vezér főnöklete alatt, nem várhatók, előre feltevéen, hogy egészséges legyen. A tapasztalás, melyet különféle csatákban szerzett, melyekben vagy szolgált, vagy parancsot osztta, a bal- esetek minden nehézségével megismertették őt, melyekbe szerencsétlen heveség által rohanni kell, és ő hirtelen is tapasztalatlan férfiak tanácsait koránsem követendi. Hadvezérnek senki sem születik, mond Turpin de Crissé a hadról írt értekezésében. Csak hosszú tapasztalás után lehet nagygyá az ember. Nem kell ezen állítás ellen kifogást tenni Napoleon is hírével osztozó fiatal generálok példáival; mert ezek tapasztalásukra nézve öregek voltak, mivel naponként a vérmezőn állottak; mindazáltal orosz és porosz hetven öt évű vezérektől megverettek. Mardonius fiatal korában kívánta Xerxes hadát vezérelni; de a számukra sokkal gyengébb görögöktől megveretett. Cincinnatus az ekétől vezetése a romaiakat győzelemre, és ezen öreg hadvezér szerzett Romának új babért. Mindenben, mi a hon dízét és üdvét érdekli, általános alapszabályokat alkotni felette veszélyes, tehát igaztalanság is volna idősb férfiakat kizárni. Ehhez járul, hogy nem mindenki korosul-meg egyenlőképp; — némelyiknek már fiatal korában megtörött teste a táborozásban, míg a 80 éves Villars erő és ésszel birt, melyek a győzelmet zászlóihoz csatolták. Tehetlenség ellenben minden korban megvan, és azt állítani, mondani, hogy korunkban már egy ügyes vezér sem képes honának szolgálni, éppen olly fanyar, mint igaztalan állítás, és halálos ítélet a vitézségre nézve. Ha ti az ő és újabb idők évkönyveit kezeitekben tartván néhány fiatal vezérnek győzelmét számláljátok elő, mi hasonlóképp a hadi történetek évkönyveiben megnyert csaták szép számára lelhetünk, melyek a koros vezérek mély belátású tapasztalatainak köszönhetők. Pericles és Phocion érettebb korban vívott győzelmeik által lettek híresekké. Camillus ötödször dictatorrá nevezve 99 éves korában hunyt-el, midőn éppen lázadást nyomott-el. Fabius mint 100 éves halt-meg, s a cannai győző kénytelen fölé megvallani, hogy a romaiaknak is van Hannibaljok! Mahomet, Omár, Tamerlan, II-ik Szoliman már vének voltak, s az ellenségén győzedelmekedtek. Duguesclin 69 éves korában halt-meg győzedelem közepett. Egy Montmorency 74 évvel és sebektől vérző testtel lett győzelmes. Biron 58 éves korában ért dicsőséges véget Epernay ostrománál, hol hét sebet kapott. Lesdiguères 84 évvel daczolt a halállal Valenciennes ostrománál. Turennes 64 éves, de erős vala, miként egy ifjú, midőn őt az ágyúteke földre teríté. Crillon és Luxemburg még sikerrel harezoltak, midőn egyik 74, a másik 69 éves volt. Vauben élete 72-ik tavaszán foglalta-el Breisachot, és ekkor a francia kormánytól marsalli pálczával tiszteltetett-meg. Montecuculi, Turenne ellensége, 68 éves vala. Schverin egyik kezében zászlót emelt, midőn Pragánál vitéz lelkét a mindenhatónak visszaadá. Lukkner marsall 72-ik esztendejében hódítá-meg Courtray-t, és nem sokára

a guillotine alatt vértett-el. Blücher és Suwarow 70 évű ősz bajnokok voltak, midőn fiatal vezérek ellen küzdöttek. Ennyiből láthatja az olvasó, mily veszteség francia országra nézve, hogy az ottani hatvan évet túlélt generálok kivétel nélkül nyugalmaztatnak.

Elutasítás. Egykor I-ső Jakab, Anglia királya orrára egy légy szállt. Ő erre boszús lön, 's mialatt kezével elűzé, ezt mondá: „három országom van; nem találhatsz ezekben más helyet?” B—gh J—f.

A' gallus haj és szakál. A' Gallusok hófehérek voltak, és szálas növéseük. Természetüknél fogva veres hajuk volt, 's ezzel meg nem elégedvön gyakorta kengették valami mesterkéltt folyadékkal is, hogy a' verességet annál inkább felemeljék, nagyobbítsák. Nem gyéren mészlugban mosogatták fejüket, hogy hajuk ragyogóbb legyen, és ez által annyira elvastagult, gorombult hajuk, hogy a' lóserényhez hasonlita. — Némelyek elnyírék szakálukat egészen, némelyek pedig csak féligmeddig; az előkelőbbek azonban pofaszakálukat egészen lenyirették, 's egyedül bajuszt növesztettek, mely ajkaikat egészen eltakará. Ha ettek, bele keveredett az étel bajuszszőreikbe, 's ha ittak, ugyan az szűrőszita gyanánt szolgált nekik.

A' gallusnők nem csak testi nagyságukban és szépségükben hasonlítanak férjeikhez, hanem a' sziv, a' lélek nagyságában és magasságában is. — Minekelőtte a' gallusok olasz országba érkeztek volna, veszélyteljes polgári zendülés támadott köztük. Ezt látván anszonyaik, nehogy maguk ássák-meg maguknak a' sirt, hatalmasan közbevetették magukat, 's oly szerenese kísérte bátorságukat, hogy rövid idő alatt végét szakaszták a' belháborúnak, 's ujra csend és béke sugárai ragyogtak az egész nemzetben. Ez időtől fogva minden háborút és minden békekötést megelőző tanakodásban a' gallusnők játszák a' főszerepet; az ő megegyezések nélkül nem villogott a' harci vas, nem zöldelt a' békeág. Innét Hanniballal e' feltételekben állapodtak-meg: „ha a' gallusok teendik-le panaszaikat a' karthagobeliak ellen, az ügy eldöntése Karthago tanácsosainak hatalmaiban álljon; ha pedig a' karthagobeliak inditnak pert a' gallusok ellen, azt minden estre ezeknek nejeik fogják végrehajtani.“ J. G.

Figyelmeztetés. — *E' lapok jövő fél évi folyamatra folyóiratunk t. cz. 's minden rendű pártfogóitól már elfogadtatik az előfizetés. Kérettelnek tehát tisztelettel, hogy rendeléseiket minél előbb és pedig még e' hónap folytában annál inkább megtenni méltóztassanak, mivel a' csak dec. utolsó napjaiban vagy jan. elején beküldendő borítékok nyomtatása nem történhetik-meg azonnal a' vett rendelés után. Ez oka, hogy az így elkészett t. cz. előfizetőknek folyóiratunk első számaival csak későbbben szolgálhatunk, és így rendes olvasóink félbeszakadás nélkül nem vehetik lapjaikat. Előfizetheti mind a' cs. kir. postahivataloknál mind Pesten a' kiadó hivatalban. Lapjaikat változtatók ez utóbbinál legbiztosabban tehetik rendeléseiket.*

Szerkeszti Mátray Gábor, halpiacson, Dencs-ház, 56-dik sz. a.

Nyomatik Trattner-Károlyi' betűivel, angol vas-sajtón
uri utsza 453.